



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **S. S.**
bytem X
zastoupené advokátem Mgr. Vítězslavem Zdeňkem
sídlem Mlýnská 938/4, Olomouc

proti

žalované: **Územní správa sociálního zabezpečení pro Kraj Vysočina,
Jihomoravský kraj a Zlínský kraj**
sídlem Veveří 454/7, Brno 2

o žalobě proti nečinnosti žalované

takto:

- I. Žalované se ukládá, aby ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodla o žádosti žalobkyně o vrácení přeplatku na pojistném na důchodovém pojištění osoby samostatně výdělečně činné za rok 2024 uplatněné podáním přehledu o příjmech podle § 15 odst. 1 zák. č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, doručeným žalované dne 5. 5. 2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 20 404 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce, advokáta Mgr. Vítězslava Zdeňka.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V dané věci řeší krajský soud otázku, zda je žalovaná v případě nevyhovění žádosti o vrácení přeplatku na pojistném na důchodovém pojištění osoby samostatně výdělečně činné (dále jen „OSVČ“) povinna vydat správní rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vrácení přeplatku.
2. Žalobkyně podala dne 4. 5. 2025 přehled o příjmech a výdajích za rok 2024, ve kterém uvedla, že po dobu 1 - 12 měsíců vykonávala svou výdělečnou činnost jako hlavní činnost a určila si vyměřovací základ ve výši 158 292 Kč. Dne 5. 5. 2025 žalobkyně podala opravný přehled, ve kterém opravila údaj o své výdělečné činnosti z hlavní na vedlejší činnost. K tomu upravila vyměřovací základ s nulovou částkou a vyčíslila přeplatek ve výši 51 620 Kč. Podání opravného přehledu žalobkyně odůvodnila chybou v druhu činnosti hlavní oproti vedlejší.
3. Žalobkyně doručila žalovanému podání ze dne 11. 7. 2025 označené jako „Výzva k vrácení přeplatku na pojistném“. Ve výzvě k vrácení přeplatku žalobkyně uvedla, že v důsledku podání opravného přehledu došlo ke snížení vyměřovacího základu v souladu s §15 odst. 3 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na stání politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 589/1992 Sb.“), a vznikl tak přeplatek na pojistném, který má být žalobkyni vrácen. Dále uvedla, že dosud nedošlo k vrácení přeplatku ani k vydání rozhodnutí o zamítnutí. Žalobkyně požádala o přehodnocení dosavadního postupu a o vrácení přeplatku na pojistném.
4. V reakci na výzvu k vrácení přeplatku žalovaná doručila žalobkyni listinu ze dne 25. 7. 2025 označenou jako „Vyjádření k výzvě k vrácení přeplatku a pojistném“. Ve vyjádření žalovaná shrnula obsah žalobkyní podaných přehledů (řádného a opravného). Dále citovala § 15 odst. 5 zákona č. 589/1992 Sb. a uvedla, že z tohoto ustanovení vyplývá, že nelze zpětně měnit ani opravovat údaje o charakteru výkonu samostatné výdělečné činnosti (dále jen „SVČ“). Podle § 15 odst. 2 a 3 zákona č. 589/1992 Sb. lze podat opravný přehled pouze v případě, že je zjištěn vyměřovací základ pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti vyšší nebo nižší než ten, který OSVČ uvedla v přehledu, a to v návaznosti na zjištěnou novou výši daňového základu, popř. novou výši příjmů ze SVČ a výdajů na jejich dosažení, zajištění a udržení. Ke změně vyměřovacího základu nelze dospět změnou charakteru výkonu činnosti z činnosti hlavní na činnost vedlejší nebo naopak. Tuto změnu zákon nepřipouští. Údaj o charakteru výkonu činnosti tak musí být na opravném přehledu stejný jako na řádném přehledu. Žalovaná uvedla, že nepřihlédla k údajům z opravného přehledu a v platnosti tak zůstaly údaje z přehledu podaného dne 4. 5. 2025, právní úprava žalované neumožňuje opravný přehled akceptovat. Žalovaná závěrem sdělila, že v případě nesouhlasu s tímto vyjádřením není dotčeno právo žalobkyně žádat o vydání rozhodnutí.
5. Žalobkyně doručila České správě sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) podání ze dne 11. 7. 2025 označené jako „Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti“. V této žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

uvedla, že jí v souvislosti s podáním opravného přehledu vznikl přeplatek na pojistném, který jí žalovaná nevrátila a žalovaná ani nevydala rozhodnutí o zamítnutí vrácení přeplatku. Od podání opravného přehledu již uplynula zákonná lhůta 30 dnů, avšak žalovaná neučinila žádný úkon, proto je nečinná. Žalobkyně žádala, aby žalované bylo uloženo ve věci neprodleně rozhodnout.

6. V přípisu ze dne 8. 8. 2025 označeném jako „Vyjádření k žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti“ ČSSZ žalobkyni sdělila, že žalovaná není nečinná. ČSSZ shrnula obsah žalobkyní podaných přehledů (řádného a opravného) a uvedla, že na opravný přehled, kde je oprava provedena v druhu činnosti hlavní na vedlejší, ČSSZ a žalovaná nebere zřetel. Zůstává v platnosti řádně podaný přehled. Podle § 15 odst. 5 zákona č. 589/1992 Sb. nelze měnit údaje o období výkonu SVČ, ve kterých chce být OSVČ považována za OSVČ vykonávající hlavní nebo vedlejší SVČ, byly-li tyto údaje v přehledu uvedeny. I pokud OSVČ v řádném přehledu omylem uvede, že vykonávala hlavní výdělečnou činnost po dobu dvanácti měsíců namísto toho, aby zaškrtnula příslušnou variantu pro výkon vedlejší výdělečné činnosti, OSVČ je i tak povinna uhradit pojistné ve výši podle jí určené formy výdělečné činnosti. Opravný přehled žalobkyně nelze akceptovat, jelikož změna vyměřovacího základu byla způsobena pouze změnou charakteru SVČ z hlavní na vedlejší – viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 11. 2024, č. j. 54 Ad 22/2023-39, zejm. bod 17.

II. Argumentace žalobkyně

7. Žalobkyně v podané žalobě uvádí, že podala dne 5. 5. 2025 opravný přehled o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2024, na jehož základě jí vznikl přeplatek na pojistném na důchodové pojištění ve výši 51 620 Kč. Žalovaná přeplatek nevrátila a ani o žádosti o jeho vrácení nijak nerozhodla. Žalobkyně žalovanou neformálně kontaktovala. Žalovaná žalobkyni sdělila, že přeplatek nelze vrátit. Žalobkyně následně podala k ČSSZ dne 11. 7. 2025 žádost o uplatnění proti nečinnosti. Téhož dne žalobkyně zaslala ještě jednu výzvu k vrácení přeplatku na pojistném. K žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti ČSSZ žalobkyni sdělila vyjádřením ze dne 8. 8. 2025, že žalobkyně nemá nárok na vrácení přeplatku, a proto žalovaná nečinná není.
8. Žalobkyně namítá, že od podání přehledu již uplynula zákonná lhůta 30 dnů, avšak do dnešního dne ze strany žalované nedošlo k vrácení přeplatku ani k vydání rozhodnutí o zamítnutí vrácení přeplatku. Žalovaná je proto nečinná, a to navzdory podané žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti.
9. Dále žalobkyně namítá, že pokud podle ČSSZ nemá žalobkyně na vrácení přeplatku nárok, nezbavuje tato skutečnost žalobkyni práva na vydání rozhodnutí, proti kterému se žalobkyně bude moci odvolat a v případě neúspěchu odvolání se bude moci bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Bez vydaného rozhodnutí nemůže žalobkyně činit další kroky k ochraně svých práv. Žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 3 Aps 6/2008-56, podle kterého se o žádosti o vrácení přeplatku na pojistném musí v případě nevyhovění žádosti vydat správní rozhodnutí a podle kterého se za žádost o vrácení přeplatku na pojistném považuje podání přehledu, ze kterého plyne tvrzený přeplatek.
10. Podle žalobkyně byla žalovaná na základě žalobkyní zasláního přehledu povinna vrátit přeplatek na pojistném nebo žádost žalobkyně o vrácení přeplatku zamítnout. Jelikož

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

v zákonné lhůtě nenastala ani jedna z těchto možností, je žalovaná nečinná. Žalobkyně neúspěšně vyčerpala mimosoudní možnost ochrany svých práv, jelikož její žádost o uplatnění proti nečinnosti ČSSZ shledala nedůvodnou pro absenci nároku na vrácení přeplatku na pojistném.

III. Argumentace žalované a replika žalobkyně

11. Žalovaná ve vyjádření k žalobě plně odkazuje na své sdělení ze dne 25. 7. 2025, kterým reagovala na výzvu žalobkyně k vrácení přeplatku na pojistném ze dne 11. 7. 2025. V tomto sdělení žalovaná podrobně shrnula skutkový stav a relevantní právní úpravu. Žalovaná dále odkazuje na vyjádření ČSSZ ze dne 8. 8. 2025, kterým ČSSZ reagovala na žádost žalobkyně na vydání opatření proti nečinnosti.
12. Žalovaná nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že jí podaný opravný přehled ze dne 5. 5. 2025 je žádostí o vrácení přeplatku na pojistném, o které měla žalovaná rozhodnout ve správním řízení. Na danou situaci nelze vztáhnout postup podle § 15 odst. 3 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na stání politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 589/1992 Sb.“), jak dovozuje žalobkyně. To bylo žalobkyni vysvětleno ve výše zmíněném přípisu žalované ze dne 25. 7. 2025.
13. Žalovaná uvádí, že pokud chce být OSVČ považována za OSVČ vykonávající vedlejší činnost, je třeba, aby tuto skutečnost oznámila příslušné správě sociálního zabezpečení nejpozději na přehledu za kalendářní rok, ve kterém chce být považována za OSVČ vykonávající vedlejší činnost, a aby v přehledu označila kalendářní měsíce, ve kterých chce, aby její samostatná výdělečná činnost byla považována za vedlejší. Ustanovení § 15 odst. 2 a 3 zákona č. 589/1992 Sb. umožňuje podání opravného přehledu pouze v případě, že je zjištěn jiný vyměřovací základ pro pojistné na důchodovém pojištění (vyšší nebo nižší), než který OSVČ uvedla v řádném přehledu. Ke změně vyměřovacího základu nemůže být využito změny charakteru výkonu činnosti z činnosti hlavní na činnost vedlejší. Jednalo by se o změnu, kterou nepřipouští § 15 odst. 5 zákona č. 589/1992 Sb. Opravný přehled nelze považovat za žádost o vrácení přeplatku na pojistném, jelikož změnu výkonu činnosti z hlavní na vedlejší na opravném přehledu právní úprava nepřipouští. K podání opravného přehledu nebylo přihlédnuto, o čemž byla žalobkyně ze strany žalované nejdříve neformálně a posléze v písemném vyjádření vyrozuměna.
14. Žalovaná dále uvádí, že žalobkyní odkazovanou judikaturu považuje za nepřiléhavou. Skutková situace byla v judikovaném případě odlišná. V daném případě nelze vůbec konstatovat, že ze strany žalobkyně podáním opravného přehledu došlo k podání žádosti o vrácení přeplatku. Žalované tak nevznikla povinnost ve správním řízení o tomto přehledu rozhodnout.
15. Žalovaná dodává, že v případech, kdy OSVČ shledává zákonnou úpravu za nepřiměřenou či tvrdou, může v souladu s § 106 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), požádat Ministra práce a sociálních věcí o odstranění tvrdosti zákona písemnou a odůvodněnou žádostí adresovanou Ministerstvu práce a sociálních věcí.
16. Žalovaná navrhuje žalobu zamítnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

17. Žalobkyně v podání ze dne 24. 10. 2025 uvádí, že tvrzení žalované o nemožnosti změnit vyměřovací základ v důsledku změny charakteru výkonu samostatné výdělečné činnosti z hlavní na vedlejší se míjí s předmětem žaloby. Žalobkyně se domáhá vydání rozhodnutí ve správním řízení, proti němuž by se mohla bránit opravnými prostředky. Podle § 15 odst. 5 zákona č. 589/1992 Sb. měla žalobkyně možnost podat opravný přehled, na který se podle odstavce 3 pohlíží jako na žádost o vrácení přeplatku; dále se postupuje podle § 17 zákona č. 589/1992 Sb. Příslušná územní správa sociálního zabezpečení je povinna přeplatek vrátit nebo vydat rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 3 Aps 6/2008-56). Nevydáním rozhodnutí se žalovaná vyhýbá své zákonné povinnosti podle § 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a znemožňuje žalobkyni možnost obrany.
18. Dále žalobkyně upozornila na rozpor mezi vyjádřením žalované a ČSSZ. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 25. 7. 2025 uvedla: *„V případě nesouhlasu s tímto vyjádřením není dotčeno právo požádat o vydání rozhodnutí.“* ČSSZ však ve svém vyjádření ze dne 8. 8. 2025 takový postup zcela popřela. Tento vzájemně rozporný postup obou správních orgánů porušuje princip právní jistoty a předvídatelnosti práva, kdy staví žalobkyni do právně nejistého postavení. Ta přitom postupovala v dobré víře v souladu s pokyny uvedenými ve vyjádření žalované ze dne 25. 7. 2025 a zákonným způsobem požádala o vydání rozhodnutí. ČSSZ však jako nadřízený orgán této žádosti nevyhověla. Žalobkyně má za to, že žalovaná je ve věci nečinná, a proto trvá na tom, aby jí byla soudem uložena povinnost vydat rozhodnutí o vrácení přeplatku na pojistném na sociální zabezpečení.

IV. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud posuzoval žalobu na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí [§ 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Ve věci rozhodl za splnění podmínek § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
20. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
21. Mezi účastníky řízení není sporné, že se žalobkyně před podáním žaloby obrátila na ČSSZ, která její žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhověla. Žalobkyně tak využila bezvýsledně prostředky, které jí k ochraně proti nečinnosti správního orgánu nabízí správní řád.
22. Žalobkyně má za to, že žalovaná byla a je dosud nečinná, neboť nevydala rozhodnutí o žádosti o vrácení přeplatku na pojistném podle opravného přehledu o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2024 podaného dne 5. 5. 2024.
23. Krajskému soudu v tomto řízení nepřisluší, aby posuzoval, zda na základě podaného opravného přehledu vznikl žalobkyni nárok na vrácení přeplatku. Soud přezkoumává formální správnost postupu žalované. Předmětem zkoumání je pouze otázka, zda byla žalovaná povinna rozhodnout, nikoliv otázka, jak měla rozhodnout.

24. Opravný přehled se považuje za žádost o vrácení přeplatku; při vrácení přeplatku se postupuje podle § 17 zákona č. 589/1992 Sb. (viz § 15 odst. 3 zákona č. 589/1992 Sb.). Za žádost o vrácení přeplatku na pojistném se považuje vždy podání přehledu podle § 15 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., vyplývá-li z něho přeplatek na pojistném (§ 17 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb.). Ze zákona č. 589/1992 Sb. současně nelze dovodit, že je vyloučeno, aby se žadatel domáhal vrácení přeplatku také na základě podané žádosti, pokud má za to, že mu přeplatek vznikl.
25. Z obsahu podání žalobkyně ze dne 11. 7. 2024, nazvaného jako „*Výzva k vrácení přeplatku na pojistném*“, je zřejmé, že se jedná o žádost o vrácení přeplatku. V závěru zmíněného podání žalobkyně uvádí, že „*žádá o přehodnocení dosavadního postupu a o vrácení přeplatku na pojistném.*“ Žádost o vrácení přeplatku žalobkyně opřela o platný právní předpis a adresovala ho žalované. Tedy jedná se o návrh, který není podán zjevně mimo pravomoc a působnost orgánu, jemuž je adresován (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ans 4/2006-91, ze dne 24. 7. 2007).
26. Žalovaná se s tímto podáním (žádostí) musí vypořádat vydáním rozhodnutí, a to i tehdy pokud by žádost považovala za právně nepřipustnou.
27. K totožnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud v žalobkyní odkazovaném v rozsudku ze dne 5. 11. 2008, č. j. 3 Aps 6/2008-56. Nejvyšší správní soud posuzoval, zda OSSZ byla povinná vydat o zamítnutí žádosti o vrácení přeplatku na pojistném rozhodnutí podle zákona č. 582/1991 Sb. Podle Nejvyššího správního soudu § 104a zákona č. 582/1991 Sb. vyvolává ohledně rozhodování o přeplatku na pojistném určité výkladové potíže, neboť přeplatek na pojistném není výslovně uveden ve výčtu věcí, o nichž se rozhoduje. Ze zmíněného rozsudku však jednoznačně vyplývá, že za této situace je třeba při posouzení věci vyjít, z obecných ustanovení o správním řízení tak, jak jsou v současnosti upraveny v § 9 správního řádu. Z uvedeného ustanovení lze dovodit, že správní řízení vede a rozhodnutí vydává správní orgán všude tam, kde v určité věci dochází k založení, změně, nebo zrušení práva nebo povinnosti jmenovitě určené osoby, nebo kde v určité věci posuzuje, zda taková osoba právo má nebo nemá. Posouzení uplatněného nároku na vrácení přeplatku podle § 17 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb. je nepochybně úkonem správního orgánu, který autoritativně deklaruje, zda žadatel právo má nebo ne. Při nevyhovění žádosti dochází k přímému dotčení práv žadatele, a proto je správní orgán povinen správní rozhodnutí, jímž žádost o vrácení přeplatku zamítá, ve formalizované podobě v souladu se správním řádem vydat.
28. Poukázat lze i na závěry, které v obecné rovině učinil Nejvyšší správní soud již např. ve svém rozsudku ze dne 24. 7. 2007, čj. [2 Ans 4/2006-91](#), že ten, kdo se návrhem obrátí na správní orgán, má nárok na určitý procesní postup, který mu umožňuje bránit jeho právní pozici. „*Proto se také procesní předpisy tvoří - aby byla dána pravidla postupu jak žadatele, tak i správního orgánu. Z nich plyne jistota o předvídatelném a nepřekvapivém postupu správního orgánu. Pokud se takovým návrhem nikdo nezabývá, ztěžuje tím možnost uplatnění turzených práv a v návaznosti dále znemožňuje soudní ochranu podle § 65 a násl. s. ř. s. Je sice pravdou, že i proti nečinnosti správního orgánu lze brojit správní žalobou (§ 79 a násl. s. ř. s.), ovšem zde jde o institut ochrany, kterým je řešena právě ta nevěle správního orgánu jakékoliv rozhodnutí o návrhu vydat, a neumožňuje věcné posouzení nároku samého. Tento institut je jistě vítanou pomocí, neboť cestu ke konečnému řešení otevírá, ale současně ji i oddaluje.*”

29. V nyní souzené věci žalovaná žádost žalobkyně „vyřídila“ neformálním přípisem v domnění, že není její povinností vydat rozhodnutí v řádné procesní formě. Tento postup nebyl správný, neboť žalobkyni nedala možnost k uplatnění účinné právní ochrany před soudem při ochraně jejich veřejných subjektivních práv.

V. Závěr a náklady řízení

30. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalované, aby o žádosti žalobkyně o vrácení přeplatku na pojistném rozhodla tak, jak je specifikováno ve výroku rozsudku.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů, které v řízení před soudem účelně vynaložila. Náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a odměny za zastupování advokátem. Ten ve věci učinil tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a vyjádření z 24. 10. 2025) po 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], společně s náhradou hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý z uvedených tří úkonů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a částkou 3 194 Kč odpovídající DPH ve výši 21 % z uvedených položek, jelikož zástupce žalobkyně je plátcem DPH. Celkem tedy náleží žalobkyni na náhradě nákladů řízení částka ve výši 20 404 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. 1. 2025

Mgr. Milan Procházka v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedou senátu Mgr. Milanem Procházkou ve věci

žalobkyně: **S. S.**
bytem X
zastoupené advokátem Mgr. Vítězslavem Zdeňkem
sídlem Mlýnská 938/4, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Územní správa sociálního zabezpečení pro Kraj Vysočina,
Jihomoravský kraj a Zlínský kraj**
sídlem Veveří 454/7, 602 00 Brno

o žalobě proti nečinnosti žalované

takto:

Datum vydání rozsudku Krajského soudu v Brně, č. j. 30 A 69/2025-42, se opravuje tak, že správně zní „15. 1. 2026“.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Brně vydal dne 15. 1. 2026 rozsudek č. j. 30 A 69/2025-42, jímž žalované uložil, aby ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodla o žádosti žalobkyně o vrácení přeplatku na pojistném na důchodovém pojištění osoby samostatně výdělečně činné za rok 2024 uplatněné podáním přehledu o příjmech podle § 15 odst. 1 zák. č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, doručeným žalované dne 5. 5. 2025. Následně přistoupil soud k opravě vydaného rozhodnutí, neboť došlo ke zjevné chybě v uvedení data vydání rozsudku.
2. Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), opraví předseda senátu v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom předseda senátu opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Opravit lze pouze nesprávnost, která je každému zřejmá z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně z jiných souvislostí, a proti opravnému usnesení je přípustná samostatná kasační stížnost (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, č. 1177/2007 Sb. NSS).
3. Soud naznal, že došlo k nesprávnému uvedení data vydání rozsudku a tato chyba je zjevná. Rozsudek byl vydán dne 15. 1. 2026. V rozhodnutí však bylo nesprávně uvedeno datum 15.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

1. 2025. Z těchto důvodů přistoupil Krajský soud v Brně k opravě data vydání rozsudku, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. 1. 2026

Mgr. Milan Procházka v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.